

KORNÉ VERSLUIS & WILLEM KOERT

De rare reisgids

The title 'De rare reisgids' is written in a large, bold, black, rounded font with a white drop shadow. The word 'De' is at the top left, 'rare' is in the middle, and 'reisgids' is at the bottom. To the right of 'De' is an orange squirrel illustration. To the right of 'rare' is a blue dress illustration. To the left of 'reisgids' is a blue gorilla illustration. At the bottom right, there are orange illustrations of Dutch buildings. The background is white with a blue banner at the bottom.

NEDERLAND IN 99 SCHANDALEN

SCRIPTUM

De rare reisgids

De rare reisgids

NEDERLAND IN 99 SCHANDALEN

KORNÉ VERSLUIS
WILLEM KOERT

SCRIPTUM

Inhoud

Inleiding 7

1	Wandelen in het belastingparadijs	8	15	En Flappie dan?	36
2	Welkom, mannen van Mars	10	16	Lalaalalalalla	38
3	Heksenjacht aan de Maas	12	17	Socialistische aardbevingen	40
4	Verwende eekhoorns	14	18	Overheidssteun voor de Hells Angels	42
5	Van moordenaar tot miljonaar	16	19	Twee meeuwen in één schot	44
6	De vrouw die de gorilla niet begreep	18	20	De efficiënte dood van Johannes de Walvis	46
7	Samenwerking van rock-'n-roll-junkie en mediacrimineel	20	21	De geboortewieg van Pakistans atoombom. En die van Iran. En die van Noord-Korea	48
8	Dan nog liever bij Duitsland	22	22	Een gouden muilkorf	50
9	De geboortewieg van de oudste homo-organisatie ter wereld	24	23	Vriend Hitler	52
10	Het centrum van de macht	26	24	Welkom in de toeristenhel	54
11	Een leger waar zelfs de Belgen van wonnen	28	25	De zure Nederlandse paus	56
12	De onthoofding van de tweede vader des vaderlands	30	26	Waar U2 en The Rolling Stones samen belasting ontduiken	58
13	Een modelbuurt voor wie geen kant meer op kan	32	27	De Ark van Johan	60
14	De Nederlandse Ted Bundy	34	28	De corrupte vader van de grachtengordel	62
			29	De grote Amsterdamse poepzuiger	64

30	De laatste opstand der Friezen	66	51	De Nederlandse Taliban	108
31	De nazibunker van Arnhem	68	52	De Gouden Kooi	110
32	De machtigste burgerorganisatie in Nederland	70	53	Het hotel waar de Tweede Wereldoorlog niet eindigde	112
33	Cultuurbarbaren	72	54	Een Nederlandse zee-meermin	114
34	Laatste stop: Dierenhotel	74	55	In de ban van de Wreker	116
35	Eén stad, twee stakingen	76	56	Pas op: opgewonden onderwijsbaasjes	118
36	Griezelen langs de Rijn	78	57	Wereldkampioen frauderen	120
37	De helden van het naoorlogse verzet	80	58	Rennen naar de kruidendokter	122
38	De eerste hondenuitdrijving	82	59	Adam en Eva De eerste Nederlanders	124
39	Het prettige visioen van Jan van Leiden	84	60	Komt een meid bij de dokter	126
40	Nederlands grootste revolutionair kwam uit Sri Lanka	86	61	Verbieden maakt het probleem alleen maar erger	128
41	Paard op je bord	88	62	Geen straat voor nette mensen	130
42	Hoe Philips de gloeilamp stal van Edison	90	63	Een lijk bij de Keukenhof	132
43	De moeder van alle files	92	64	Als we ooit nog ruzie krijgen met de Verenigde Staten...	134
44	De heroïnefabriek	94	65	De Hel	136
45	Het grootste drugsland van Nederland	96	66	Een staatsschuld waar een Griek van zou schrikken	138
46	Kanker	98	67	Je zou er maar wonen	140
47	Een beetje raar maar wel rechts	100	68	Geen talent en geen geweten	142
48	Rotondekunst	102	69	Gebouwd op de zonden van Utrecht	144
49	Duivelsaanbidding op z'n Nederlands	104			
50	Museumseks	106			

70	Verkeerde zuinigheid	146	86	De meest omstreden studenterverenging van Nederland	178
71	Gods laatste bolwerk in Nederland	148	87	Nederlandse Madoff financierde Rotterdamse haven	180
72	De slechtste en de rijkste Nederlander	150	88	Volksarcheoloog of bedrieger?	182
73	Verboden binnen te kijken	152	89	Margarineschurft	184
74	Het Nederlandse Femen	154	90	In de cel gegooid door nazi's, Nederlanders en Indonesiërs	186
75	Examens zijn ondemocratisch	156	91	Het schandelijke huwelijk van Willem van Oranje	188
76	Code Rood, Rembrandt Toren	158	92	Een scheepsramp in de haven	190
77	Een vernederd schilderij	160	93	De onbetaalbare grillen van een graaier	192
78	Jodenvet te koop	162	94	Het heilig braaksel	194
79	Hoe de man die Holland groot maakte in een sloot verdronk	164	95	Het huis met de bloedvlekken	196
80	Hoofden van slaven	166	96	Korpschef van de liefdespolitie	198
81	Een poging tot staatsgreep (op z'n Nederlands)	168	97	Het meest cynische bedrijf in Europa	200
82	Nederland versus Jozef Stalin	170	98	World Online	202
83	Het merkwaardige liefdesleven van de Grote Leider	172	99	Het lot van ongelovige barbaren	204
84	De waarheid achter de openbare urinoirs van Amsterdam	174	100	Pang pang!	206

Inleiding

Voor een bezoekje aan de Nachtwacht, de Deltawerken of de Keukenhof bent u niet meer te porren. Da's leuk voor mensen die de gebaande paden volgen. Niet voor u.

Voor u is er *De rare reisgids*. Een gids die de verborgen, donkere kant van Nederland laat zien aan de hand van 99 kleine en grote schandalen. De villa waar twee broers een vriend vermoordden, en het pand later gebruiken als logo voor hun verzekeringsmaat-

schappij. De UFO-landingsplaats in Houten die na een paar jaar werd gesloten wegens een te hoge energierekening. De plek waar de broers Philips hun bips afveegden aan legitieme Amerikaanse patenten, en Nederland het elektrische tijdperk inloodsten.

Ook als u deze 3 en de andere 96 ongemakkelijke plekjes niet zelf wil gaan bezoeken, is *De rare reisgids* de moeite van het lezen meer dan waard. Dit boek geeft u onverwachte inkijkjes in de Nederlandse geschiedenis. Wist u dat we de Amsterdamse grachtengordel danken aan graaiende Gouden

Eeuwers? En dat de Utrechtse Dom is gebouwd met geld dat bisschoppen uit de zak van arme zondaren klopten in ruil voor een voorrangbehandeling aan de hemelpoort? Het staat allemaal in *De rare reisgids*. Een lekker bladerboek voor zowel leunstoelreizigers als echte buitenmensen.

Willem Koert & Korné Versluis

Wat

Landgoed van de minst geliefde bankier van Nederland

Waar

Oud Over 4, Loenen aan de Vecht

Coördinaten52.204698
5.021741**Bezoeken?**

Wandelen in het belastingparadijs

Tussen Utrecht en Amsterdam ligt het landgoed van Nederlands bekendste plunderbankier Rijkman Groenink. Hij heeft liever niet dat u er gaat wandelen, maar moet dat wel toestaan in ruil voor een belastingvoordeeltje.

Rijkman Groenink kan er slecht tegen als je hem een graaijer noemt. Laten we hem even voorstellen, dan mag u zelf een naam verzinnen. Groenink was tot 2007 baas van één

van de grootste banken van Nederland, ABN Amro. Hij vertrok nadat zijn bank was gekocht en opgedeeld door een Belgische, een Britse en een Spaanse bank. Die banken hadden later allemaal miljarden nodig van verschillende overheden om gered te worden. De redding van ABN Amro kostte de Nederlandse staat een jaar later 22 miljard euro. En Rijkman Groenink? Die kwam er vanaf met een

oprotpremie van 26 miljoen euro voor bewezen diensten.

Groenink kwam na zijn vertrek nog regelmatig terug in het nieuws, vooral om boos uit te leggen dat hij er ook allemaal niets aan kon doen, en dat hij achteraf 26 miljoen ook wat veel vond, maar dat hij het geld had geaccepteerd als genoegdoening voor de pijn die de ondergang van de oude bank hem had gekost. Het zou zelfs beter zijn als zijn opvolgers minder hoge bonussen zouden krijgen, legde hij uit.

De voormalige bankier kwam verder in het nieuws door een akkefietje met de gemeente waarin hij woont. In 2001 heeft hij een landgoed gekocht aan de Vecht, een riviertje tussen Utrecht en Amsterdam. Hij bouwde er een moderne villa op. Eigenaars van een landgoed komen in aanmerking voor allerlei belastingvoordelen, die bedoeld zijn als tegemoetkoming van de kosten van het onderhoud. Voorwaarde is dan wel, dat het landgoed toegankelijk is voor de belastingbetalers, die het onderhoud mede mogelijk maken.

De gemeente Stichtse Vecht had ook afspraken gemaakt over de toegankelijkheid van landgoed 'Vrederijk', maar was vergeten op te schrijven hoe vaak wandelaars het terrein op mochten. Rijkman Groenink, die geen

Zeker een keer doen. Loenen aan de Vecht ligt tussen de Loosdrechtse en de Vinkeveense plassen. Vanuit Amsterdam zijn verschillende leuke fietsroutes naar het dorp. Het landgoed van Groenink heeft niet veel te bieden, maar er kan maar weinig op tegen het gevoel dat je wat doet om de maatschappij een klein beetje mooier te maken. Stop met moppen vanaf de bank, kom in actie en deel een plaagstoot uit aan de graaiende klasse.

zin had in glurende wandelaars, zette het hek naar zijn landgoed 1 dag per maand open. Na gedoe daarover in 2010 haalde hij mokkend bakzeil. Sindsdien kun je wandelen over het landgoed van de meest gehate miljonaire van Nederland. Bankjes vind je er niet, de bruggetjes zijn extra smal en het pad loopt langs een drukke weg. Voor de rust hoeft je het dus niet te doen. Maar als je toch in de buurt bent, is het een prima statement tegen de rovende klasse. In een half uurtje ben je rond, en als je Rijkman tegenkomt, groet dan enthousiast. Dat vindt hij vervelend.

Welkom, mannen van Maïs

In 2003 bouwden de kunstenaars Martin en Inge Riebeek de verbindingsweg tussen de Rondweg van Houten en de rijksweg A27 om tot een landingsbaan voor buitenaardse wezens. In opdracht van de gemeente Houten. Want stel nou dat er ooit nog een

ruimteschip van een buitenaardse beschaving deze kant op komt, waar zou dat met goed fatsoen kunnen landen? Niet op de nationale luchthaven Schiphol. Die heeft onvoldoende capaciteit, en bovendien zouden de omwonenden gaan klagen over de

overlast die een buitenaardse landing zou geven – en vervolgens tot in lengte van jaren processen tegen de overheid voeren vanwege de verminderde prijs van hun huizen.

Dus streek de gemeente Houten aan het begin van de 21ste eeuw de hand over haar hart. 'Vooruit dan. Laat de aliens maar naar Houten komen.'

Het kunstenaarsechtbaar toverde twee rotonden, plus een stuk provinciale weg daartussen om tot een landingsbaan. Op de ene rotonde plaatsten ze een intergalactische verkeersstoren, op de andere een landingschild (met een knoert van een letter U van UFO er op), en langs de weg tussen de twee punten felle halogeenlampen. Wie met zijn schotel over Houten vloog en een blik naar beneden wierp, wist het meteen: hier moet ik landen.

In 2014 kreeg Houten alweer spijt van zijn astronomische gastvrijheid. De halogeenlampen gebruikten wel erg veel stroom, en dus besloot het gemeentebestuur (dat uit zuinige Nederlanders bestond) de lampen voor het grootste deel van de dag uit te schakelen. Want hoewel Houten contact met buitenaardse beschavingen uiteraard erg belangrijk vond, moest dat natuurlijk wel betaalbaar blijven.

Als u kunt vliegen omdat u toevallig nog een Iron Man-pak op zolder hebt liggen, dan moet u beslist eens een keer 's nachts over de UFO-landingsbaan heen vliegen. Het ding ziet er dan best wel kek uit. Maar vanuit de auto, ach... De landingsplaats is overduidelijk niet bedoeld voor gewone stervelingen. Aan de andere kant, meer dan 5 minuten bent u niet kwijt aan een bezoek aan dit vrolijke voorbeeld van verspillend Nederlands overheidsbeleid. Geschikt voor een bliksembezoek op doorreis. Even de A27 op en af en ondertussen uw reisgenoten verbazen met dit verhaal.

Heksenjacht aan de Maas

Het twaalfjarige dochtertje van Trijntje van Sittard kende een trucje. Ze kon muntjes en andere kleine voorwerpen uit haar mond toveren. Leuk, vonden de buurkinderen. Verdacht, vond een passerende bestuurder van de stad. Hij zag een kleine heks.

Zijn vermoeden bleek terecht toen hij het meisje stevig aan de tand liet voelen. Ja, bekende het doodsbange meisje, ze was heks in opleiding. Haar moeder was de docente. Moeder Trijntje werd gearresteerd en bekende na marteling op de pijnbank. Ze zei dat

ze 41 kinderen had gedood, tien volwassenen en heel veel dieren.

Die bekentenis bracht in september 1613 een klassieke hekstenjacht op gang. Moeder Trijntje was het eerste slachtoffer, al vier dagen na haar gedwongen bekentenis werd ze verbrand. Haar dochter van wie de naam niet bewaard is gebleven, werd levenslang opgesloten in een klooster.

Eén van de mensen die Trijntje aanwees, was tovenaars Jan van Ool uit Gulik. Hij was volgens de rechters de spin in het web. Heelmeester Van Ool zou een verbond hebben gesloten met de duivel. Voor elke tien mensen die hij genas, vermoordde hij er één. Zodoende had hij 150 doden op zijn geweten. Van Ool wees, na de voorgeschieden marteling natuurlijk, 41 mensen aan die ook actief waren als heks of tovenaars. Het grootste deel daarvan werd opgepakt en ter dood veroordeeld. Uiteindelijk kostte Nederlands grootste hekstenjacht 64 mensen het leven.

Hekstenjachten kwamen veel voor in het zestiende en zeventiende-eeuwse Europa. De grootste, in het Duitse Trier, eiste waarschijnlijk duizend slachtoffers. Je zou het op basis van het verhaal van Trijntje misschien

De Gevangentoren staat aan de rand van het centrum van Roermond. Op nog geen drie meter razen auto's op één van de uitvalswegen naar de A73. Niet een ambiance om te mijmeren over onrecht in lang vervlogen tijden. Het centrum van Roermond maakt wel wat goed. Een paar straatjes verder ligt een knus marktplein met terrasjes waar het mijmeren aangenamer is.

niet denken, maar Nederland was relatief weldenkend. Het land schafte als eerste Europese land vervolging vanwege heksterij af. De heksten van Roermond hadden de pech dat hun stad in 1613 bij Duitsland hoorde, niet bij de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden.

Er zijn nog verschillende plaatsen in Roermond die herinneren aan de hekstenprocessen. De Rattentoren en de Visserstoren deden bijvoorbeeld dienst als gevangenis. De VVV in Roermond organiseert hekstenwandelingen van anderhalf uur waarin de hekstenprocessen uitgebreid worden beschreven.

Wat

Een brug voor eekhoorns

Waar

Benoordenhoutseweg,
Den Haag

Coördinaten

52.0973799
4.3425374

Bezoeken?

Verwende eekhoorns

In 2012 bouwde de gemeente van de regeringszetel van Nederland, Den Haag, een brug over de Benoordenhoutseweg die het Oosterbeekpark moest verbinden met het landgoed Clingendael. De brug was niet bedoeld voor mensen, maar voor eekhoorns. De brug moest ervoor zorgen dat eekhoorns niet meer over de Benoordenhoutseweg hoefden te lopen als ze van het ene gebied naar het andere wilden – en vervolgens werden

vermorzeld door het verkeer.

Een sympathiek initiatief, ware het niet dat de eekhoortjesbrug gruwelijk veel geld kostte: maar liefst 144.000 gemeenschapsgeld. Bovendien registreerden camera's in de brug in de jaren die volgden geen enkele eekhoorn. Geen een. De eekhoortjes gaven de voorkeur aan het gevaarlijke asfalt, en meden de veel te dure brug als de ziekte.

De kritiek was niet van de lucht.

Columnisten, cabaretiers en schrijvers van boze brieven spogen hun gal, maar de gemeente deed alsof haar neus bloedde. 'Die brug is pas een paar jaar open,' vertelde een woordvoerder. 'Het is nog veel te vroeg om conclusies te trekken.'

En inderdaad. In het voorjaar van 2015 maakte de trotse gemeente bekend dat de brug inmiddels in gebruik was genomen. Door eekhoorns, jazerker. Zie je nou wel. Sinds het ding was gebouwd hadden maar liefst drie olijke knaagdiertjes van het kostbare stukje infrastructuur gebruikgemaakt. Hieperdepiephoera.

Voor wie van geschiedenis houdt en een middagje kan missen is een bezoek aan zowel het Oosterbeekpark als landgoed Clingendael helemaal niet zo'n verkeerde tijdsinvestering. In het Oosterbeekpark zijn tijdens de Tweede Wereldoorlog bijvoorbeeld de Duitse V1- en V2-raketten gemonteerd, en in Clingendael bevindt zich de grootste Japanse tuin van Nederland. De afgelopen jaren is in zowel het Oosterbeekpark als Clingendael veel moois door achterstallig onderhoud en verwaarlozing verloren gegaan. De gemeente had andere prioriteiten.

Van moordenaar tot miljonair

De moordzaak van de eeuw, noemden kranten het begin jaren zestig. Twee broers vermoordden in de tuin van een villa in het landelijke Baarn een jongen van veertien. Ze werden later miljonair en gebruikten de villa als logo van hun verzekeringsbedrijf.

Op 27 oktober 1961 ontdekte een metselaar bij toeval een lijk in een oude beerput achter Huize Canton. Het blijkt Theo Mastwijk te zijn, een veertienjarige jongen die al een jaar vermist werd. Uit onderzoek bleek al snel dat de jongen is vermoord door de broers Ewout en Boudewijn Henny en hun vriend Hennie Werkhoven, destijds vijftien, zeventien en zestien jaar oud.

De broers, zonen van een welgestelde eigenaar van een verzekeringsbedrijf, verborgen hun slachtoffer wekenlang in een torenkamer van de villa waarin ze woonden.

Theo Mastwijk was een bekende van de lokale politie. Nadat hij gepakt was met een gestolen brommer, besloot de politie hem eens goed bang te maken. Ze dreigden hem bij de volgende overtreding op te sluiten in een jeugdgevangenis. Het lijkt erop dat Mastwijk daarna uit vrije wil is ondergedoken bij de rijke broers Henny. In ruil voor het onderdak zou Mastwijk

zijn mond houden over de betrokkenheid van de broers en hun vriend Hennie Werkhoven bij de diefstallen.

Na een paar weken besloten de broers en hun vriend om Mastwijk te vermoorden. Ze maakten een oude beerput leeg en jatten ongebluste kalk om het lijk mee te bedekken. Op 1 augustus 1960 wurgden ze Theo en dumpten zijn lijk in de put. Het motief voor de moord was waarschijnlijk de naderende vakantie. De broers waren bang dat Theo ontdekt zou worden door schilders die het pand onder handen zouden nemen tijdens de vakantie.

Het onderzoek en de rechtszaak over de moord trokken veel belangstelling. Klassenjustitie, schreven de kranten, nadat Boudewijn ontsnapte na een verhoor en na twee dagen gewoon thuis bij zijn moeder bleek te zitten. Hij werd daar opgehaald door de officier van justitie. Uiteindelijk werden de jongens veroordeeld tot zes en negen jaar gevangenisstraf die ze gebruikten om een universitaire studie af te ronden.

Na hun studie bestuurden de broers de kleine verzekeraar Conservatrix. Als logo bleven ze een afbeelding van de villa waar ze de moord hadden gepleegd gebruiken. Hun motto: 'Leuker leven dan je van plan

De villa is vanaf de openbare weg nauwelijks te zien. Wie meer dan een glimp wil opvangen moet dapper genoeg zijn om de oprijlaan van de villa een stukje op te lopen. Je ziet dan een villa die in neorococo stijl is opgebouwd. Foeilelijk, maar het moordverhaal maakt het ding wel bijzonder. Dus mocht u een boswandeling plannen, denk eens aan Baarn en maak een klein ommetje langs de inspiratiebron van het meest schaamteloze bedrijfslogo van Nederland.

was'. De zaken gingen zo goed dat ze in 2007 de lijst met 500 rijkste Nederlanders haalden. De Henny's dreigden *Quote*, het blad dat de lijst publiceert, voor de rechter te slepen voor – u raadt het nooit – aantasting van hun goede naam. *Quote* had de broers 'moordenaars' genoemd.

Conservatrix raakte na de financiële crisis van 2008 in moeilijkheden. De Nederlandse bank vond de reserves te klein, en dwong de broers hun bedrijf te verkopen aan een Amerikaanse investeerder. Boudewijn Henny overleed kort na de gedwongen verkoop.

De vrouw die de gorilla niet begreep

Op 18 mei 2007 bezocht Yvonne de Horde met haar man Diergaarde Blijdorp. Voor haar was die dag daarmee een dag als alle andere. De Horde kwam wekelijks meerdere malen in de dierentuin. Maar die dag verliep het bezoek heel anders dan anders. De vrouw werd aangevallen door een gorilla en belandde zwaargewond in het ziekenhuis.

Yvonne de Horde was gefascineerd door mannetjesgorilla Bokito. Ze had hem vlak na zijn geboorte in de dierentuin in Berlijn al gezien, en kon haar geluk niet op toen Bokito verhuisde naar Blijdorp, de dierentuin bij haar om de hoek. 'Sinds hij in Blijdorp zit, maak ik contact met hem. Als ik mijn hand op het glas legde, deed hij hetzelfde. Als ik naar hem lachte, lachte hij terug,' vertelde ze in de krant. Op YouTube staan filmpjes van de vreedzame ontmoetingen tussen de Zoetermeerse en de gorilla waarop je duidelijk kunt zien dat Bokito ook contact met de vrouw zoekt.

Maar Bokito heeft die contacten anders ervaren dan de vrouw, legden primatologen uit nadat de vrouw ernstig was toegetakeld door haar oogappel. Bokito, met elf jaar een puberende gorilla, had zich waarschijnlijk al maanden gestoord aan het gedrag van de vrouw. Zij zocht oogcontact, wilde dus bij zijn harem horen, maar liep telkens weg. Een ongehoorzaam wijfje. Om gek van te worden. Dat vrouwtje had een lesje nodig. Gorilla's zijn volgens de kenners heel goed in staat om mensenmannen en vrouwen te onderscheiden, legden deskundigen uit. Mannetjesgorilla's kijken naar borsten van mensenvrouwen, gorillavrouwtjes proberen soms mannelijke verzorgers te verleiden. De Horde was geen bioloog en dacht gewoon te spelen met een indrukwekkend dier.

Bokito was over een gracht van vier meter gesprongen, had zich over schrikdraad geworpen en was doelgericht achter de vrouw aan gegaan. De Horde werd honderd keer gebeten en hield aan de aanval een gebroken hand, elleboog en pols, en een ingedrukte borstkas over. Ze eindigde het dierentuinbezoek op de intensive care van het Erasmus Medisch Centrum.

Blijdorp heeft het gorillaverblijf na

Blijdorp is door website *Zoosite* in 2016 en 2017 verkozen tot beste dierentuin van de Benelux. Dus als u toch een dierentuin bezoekt, ga dan niet naar die suffe panda's in Rhenen, maar naar de viriele Bokito in Rotterdam.

de uitbraak aangepast en verzekert dat ontsnappen nu onmogelijk is. Bokito is een brave huisvader geworden. Hij zorgt voor zijn harem en kijkt niet meer naar vreemde vrouwen. Bij dat laatste wordt hij geholpen door de dierentuin. Blijdorp heeft folie op de ramen van het verblijf geplakt dat ervoor zorgt dat Bokito niet meer naar buiten kan kijken.

Samenwerking van rock-'n-roll-junkie en mediacrimineel

In 1978 verkocht de Nederlandse rockmuzikant Herman Brood zoveel exemplaren van zijn LP *Cha Cha* dat zijn platenmaatschappij hem een platina-exemplaar besloot uit te reiken. Brood was behalve een getalenteerd muzikant ook een minstens zo getalenteerde marketeer, die gedurende zijn carrière – en toen die carrière

was afgelopen – onafgebroken in de belangstelling wist te staan.

Brood gebruikte daarvoor bijvoorbeeld zijn verslaving aan heroïne. Hij sprak over zijn verslaving in interviews, en liet zich fotograferen in poses die suggereerden dat hij zichzelf zojuist een dosis heroïne had toegediend. Brood, die als junk in zijn levens-

onderhoud had voorzien als kruimeldief, koketteerde bovendien met zijn criminele achtergrond. In de late jaren zeventig waren drugsverslaafden en criminelen nog 'interessant'.

Toen Brood en zijn manager vernamen dat er van Broods laatste album meer dan honderdduizend exemplaren waren verkocht, en dat de platenmaatschappij de junkmuzikant dus een platina-exemplaar zou uitreiken, bedachten ze een stunt. De bekende Nederlandse brandkastenkraker Aage Meinesz zou de volgende dag terechtstaan in het Paleis van Justitie in Leeuwarden. Meinesz was bekend om zijn spectaculaire inbraken bij banken, waarbij hij bewust de kluisjes van de kleine spaarders ongemoeid liet en er uitsluitend met de bezittingen van de meer vermogenden vandoor ging.

Brood stapte met een plaat uit zijn collectie in de auto, reed naar Leeuwarden, wachtte de brandkastenkraker op en vroeg hem of hij – voor het oog van de inmiddels door zijn manager opgetrommelde pers – wilde doen alsof hij, de meest bekende crimineel van het moment, een platina-exemplaar overhandigde aan de meest bekende rockmuzikant van het moment.

De geamuseerde Aage Meinesz

Het Paleis van Justitie is op werkdagen open, uiteraard tijdens werktijden. Legitimatie is verplicht, u kunt gefouilleerd worden en wie zich niet houdt aan de huisregels wordt stante pede het neoclassicistische gebouw uit gesodemieterd. Als u zichzelf door een mediageniek crimineel een cadeau wilt laten overhandigen, doet u dat dan alstublieft op de trappen van het gebouw – en niet binnen.

stemde met het voorstel in. Alle grote media namen het nieuws over, en droegen daarmee bij aan het stoere en wilde imago van Herman Brood. Dat de hele affaire nep was, werd pas achteraf bekend. Zelfs de plaat die Meinesz aan Brood gaf was nep. De echte platina-plaat lag nog in het kantoor van de platenmaatschappij.

Herman Brood pleegde in 2001, enkele weken voor zijn 55ste verjaardag, zelfmoord door van een Amsterdams hotel naar beneden te springen. Zijn verslaving had zo'n ravage aangericht in zijn lichaam, dat Brood de dood verkoos boven het leven.

Wat

Kasteel de Berckt, woonplaats van de grootste voorvechter van Limburgse onafhankelijkheid

Waar

De Berckt 1,
Baarlo

Coördinaten

51.342833
6.112148

Bezoeken?

Dan nog liever bij Duitsland

Volgens de kaart van Nederland hoort Limburg al meer dan honderdvijftig jaar bij Nederland, maar in de hoofden van de bewoners van de Zuid-Nederlandse provincie gaapt nog steeds een diepe kloof tussen de Limburger en de Hollanders van boven de rivieren. In de negentiende eeuw probeerde de provincie zich zelfs aan te sluiten bij Duitsland.

Toen België zich in 1830 afscheidde van Nederland was niet meteen helder waar de grens zou komen te liggen. Voor de aansluiting van de Belgen bij Groot-Nederland, vijftien jaar eerder, was het grootste deel van de provincie Limburg 'Belgisch' grondgebied. Alleen Maastricht hoorde al een paar eeuwen bij Noord-Nederland. België maakten daarom aanspraak op de hele provincie Limburg. De Nederlandse koning Willem I wilde het gebied juist helemaal bij Nederland trekken. Na acht jaar touwtrekken werd een voor de hand liggend compromis getekend. Ieder de helft. Het oostelijk

deel van Limburg hoort sinds die tijd bij Nederland, het westen bij België.

Veel Limburgers hadden liever bij België gehoord, destijds een stuk moderner en welvarender dan Nederland. Bovendien voelden de katholieke Limburgers zich helemaal niet op hun gemak in het stijve, door protestanten gedomineerde Nederland. De eerste volksvertegenwoordigers van de nieuwe provincie waren zo chagrijnig over hun nieuwe vaderland dat ze serieuze pogingen ondernamen om zich aan te sluiten bij Duitsland.

Baron Jan Lodewijk van Scherpenzeel Heusch was leider van de Limburgse afscheidingsbeweging. Hij maakte gebruik van een deal met Duitsland. Limburg was onderdeel van Nederland, maar ook lid van de Duitse Bond, een samenwerkingsverband van Duitse staten die later Duitsland zouden vormen. De baron liet zich verkiezen voor de Duitse bondsraad, en tegelijk ook voor de Nederlandse Tweede Kamer. Vergaderingen in Den

Haag bezocht hij niet. Hij was immers geen Nederlander. In de Duitse bondsraad pleitte hij voor de Anschluss van Limburg. Zijn plan was om Limburg eerst van Nederland los te weken en bij Duitsland te voegen, om daarna terug te keren in de Belgische moederschoot. De eerste stap van dat plan lukte bijna, de Duitsers namen een resolutie aan waarin stond dat ze Limburg gingen bevrijden van het Nederlandse juk. Nederland stuurde zelfs soldaten naar de provincie, maar tot een confrontatie kwam het niet. Dat hadden de Duitsers er nou ook weer niet voor over. In 1867 nam de Noord-Duitse Bond definitief afscheid van de claims op Limburg.

Sinds die tijd wonen de Limburgers met frisse tegenzin in Nederland. Een klein groepje Limburgers houdt hoop op een onafhankelijk vaderland. Op

Het kasteel van de leider van de Limburgse opstand is nu een luxe groepsaccommodatie. Een volledig verzorgd weekend kost een dikke honderd euro. Voor een paar euro meer, mag u barbecueën in de tuin van Baron Jan Lodewijk van Scherpenzeel Heusch. De ideale plek om plannen te maken voor een vrij Limburg.

de site Limbeurg.nl staat uitgelegd dat Nederland de provincie al meer dan een eeuw als een kolonie bezet houdt. Liefhebbers kunnen er een boek bestellen van 1.300 pagina's over de Limburgse geschiedenis. Tijd voor opstand op de bezette oostelijke oever van de Maas!

De geboortewieg van de oudste homo-organisatie ter wereld

Nog nooit waren er in Nederland zoveel homoseksuelen op één plek verzameld als in 1946, op deze plek, in het café De La Paix. Honderdvijftig homo's hadden zich verzameld, ter ere van de oprichting van de Nederlandse Vereniging tot Integratie van Homoseksualiteit COC. Die organisatie bestaat nu nog steeds – het kantoor bevindt zich, toen we dit stukje schreven, op de Stadhouderskade 89 – en gaat door voor oudste belangenorganisatie voor homo's ter wereld.

Sleutelfiguur in de oprichting van het COC was de acteur en verzetsheld Niek Engelschman, die onder zijn schuilnaam Bob Angelo de eerste voorzitter van het COC werd. Engelschman had als Bob Angelo in de oorlog illegale kranten helpen drukken en verspreiden, had Joodse onderduikers aan schuiladressen geholpen en was zelf ook op de vlucht geweest voor de politie.

Het mede door hem opgerichte COC ijverde voor de afschaffing van wets-

artikelen die seksuele contacten met iemand van hetzelfde geslacht strafbaar stelden. Op homoseksueel gedrag stond een celstraf van vier jaar. Homoseksualiteit was in die periode nog zo omstreden dat undercover rechercheurs bijeenkomsten van het COC bezochten.

In 1971 zette Nederland de streep door het wetsartikel 248bis, en hief daarmee de strafbaarheid van homoseksualiteit op. Tot vreugde van onder meer de penningmeester van het COC, die door de wetwijziging aanspraak kon maken op riant subsidies van de Nederlandse overheid. In de jaren die volgden kreeg het COC dan ook steeds riantere onderkomens.

Inmiddels is homoseksualiteit door het gros van de Nederlanders geaccepteerd. In 2016 vereerde de Nederlandse koning Willem-Alexander het COC met een bezoek, en completeerde daarmee de emancipatie van homo's (plus biseksuelen en transgenders).

Ondanks het succes van het COC en de homobeweging in Nederland is het leven van homoseksuelen er niet in alle opzichten beter op geworden. Sinds de jaren negentig van de vorige eeuw neemt het geweld tegen homo's gestaag toe. Regelmatig worden homo's op straat aangevallen en

Voor iedereen die er heteroseksueel uitziet is de Leidsestraat nog steeds een gezellige winkelstraat. Als u andersseksueel bent, dan ook. Maar dan moet u wel doen alsof u ook heteroseksueel bent. Acties van het COC op deze locatie, waarbij lesbiennes en homomannen demonstratief kussend en knuffelend door de Leidsestraat liepen, hebben daar weinig aan kunnen veranderen.

mishandeld, meestal door jongeren met een migratieachtergrond. Homostellen worden weggepest uit wijken waar veel migranten wonen, en op het internet vertellen vooral radicale moslims waarom homoseksualiteit verwerpelijk zou zijn.

De homobeweging was effectief in een periode waarin keurige bestuurders met traditionele burgerlijke waarden en fatsoensnormen het voor het zeggen hadden. Maar in een periode waarin jongeren met significant minder burgerlijke waarden en normen 's nachts de straten regeren blijkt diezelfde homobeweging minder effectief.

Het centrum van de macht

Als je vaak genoeg kijkt naar de juiste paranoïde vlogs op YouTube, dan weet je dat deze planeet achter de schermen wordt geregeerd door kleine groepjes machtige samenzweerders – en dat een van de machtigste groepen de Bilderberggroep is. Industriëlen, politici, invloedrijke wetenschappers, mediatycoons en bankiers zijn er lid van.

De eerste bijeenkomst van de Bilderberggroep vond plaats in 1954, in

dit hotel in Oosterbeek. Elk jaar komt dit selecte gezelschap bijeen, telkens op een andere plaats, maar de groep dankt zijn naam aan het hotel waar de groep voor de eerste keer bijeenkwam. Die eerste bijeenkomst was tussen twee haakjes bedoeld om te praten over het communisme, de Europese eenwording en de oorlog in Korea.

Volgens de officiële lezing zijn de bijeenkomsten van de Bilderberg-

groep bedoeld om zo'n honderdtwintig machtigen der aarde de gelegenheid te geven om in een besloten omgeving met elkaar te praten, zonder dat de strekking van het besprokene naar buiten komt. Media zijn afwezig, en de deelnemers aan de Bilderbergconferenties moeten beloven geen mededelingen te doen over wat er tijdens de conferenties precies gebeurt.

Dat laatste is natuurlijk koren op de molen van de samenzweringstheoretici, die speculeren over satanistische rituelen en inbreng van buitenaardse individuen, die zonder dat we daar erg in hebben bezig zijn deze planeet te koloniseren. Volgens de Cubaanse leider Fidel Castro bespreken de deel-

Dit hotel ziet er magnifiek uit, en we kunnen ons indenken dat u daar maar wat graag een vorkje zou willen prikken. Na zulke gulle subsidies van de CIA zou je toch verwachten dat je in De Bilderberg voor een prikje kunt eten of overnachten. Nou, vergeet het maar. Voor gewone mensen zoals u en wij, die geen industrieel, politicus, mediatycoon of bankier zijn, is een bezoek aan Hotel De Bilderberg een aanslag op de portemonnee. In het centrum van Oosterbeek bieden horecagelegenheden hetzelfde voor minder geld.

nemers hoe ze de wereldbevolking kunnen decimeren.

Volgens onderzoeksjournalisten zijn in ieder geval de eerste bijeenkomsten van de Bilderberggroep gefinancierd door de Amerikaanse inlichtingendienst CIA, die een platform wilde maken voor leiders uit niet-communistische landen. De dienst zou in totaal meerdere miljoenen in de Bilderberggroep hebben geïnvesteerd.